

ter og havde været Distriktslæge i 6 $\frac{1}{4}$  Aar. Men den nævnte unge Mand fik Embedet. Sundhedskollegiet har intet oplyst om Aarsagen dertil, jeg kan selvfølgelig heller ikke oplyse Aarsagen dertil, men man kan fremhæve i denne Forbindelse, at denne unge Læge var Huslæge hos Indrengsministeren.

**Formanden:** Jeg vil henstille, om det ærede Medlem ikke vil finde, at han kommer noget langt bort fra det foreliggende Lovforslag.

**Rørdam:** Mine Bemærkninger skulle tjene til Belysning af, hvor nødvendigt det er at faa en Kommission nedsat til en Omordning af disse Forhold ved Embedsbesættelser, hvoraf jeg fremhæver forskellige Eksempler.

**Formanden:** Hvis jeg ikke husker fejl, har det ærede Medlem en Gang før omtalt den Sag, han nu fremhævede.

**Rørdam:** Det har jeg aldrig gjort, saa den ærede Formand maa huske fejl. Formanden vil altsaa forhaabentlig tillade mig at fremdrage nogle andre Eksempler. Jeg mener nemlig, at naar det bliver belyst, hvorledes Sundhedsvæsenet nu administreres, vil man i høj Grad støtte det forelagte Lovforslag om Nedsættelse af en Kommission til Omordning af Sundhedsvæsenet.

**Formanden:** Jeg vil dog henstille, at det ærede Medlem ikke bruger for lang Tid til Oplæsning.

**Rørdam:** Jeg behøver ikke at læse op, jeg kan citere, hvad jeg vil fremhæve, efter Hukommelsen. Jeg skal da nævne, at et Distriktslægeembedeovre i Jylland paa Thyholm søgtes af 16 Læger. Der var flere ældre Læger, der søgte det, en havde endda været Distriktslæge i 17 $\frac{1}{2}$  Aar, men det var en yngre Læge, der hed Michelsen, der fik det, og om denne unge Læge kan det oplyses, at han havde været Læge for Kultusministeren. Jeg kan dernæst oplyse, at i Ringkøbing hændte det mærkelige Tilfælde, at en ældre Distriktslæge efter at have tjent i længere Tid tog sin Afsked den 1. Januar 1904, og ved Afskeden, som han fik paa Grund af Alder og Svagelighed — han var i en Alder af nogle og tresindstyve Aar — blev han udnævnt til Professor. Det var der selvfølgelig intet at sige til, skønt tidligere har man ment,

at Titelen Professor var en Titel, der væsentlig blev givet Folk for videnskabelige Fortjenester. Her hændte saa imidlertid det mærkelige, at denne Mand, som altsaa, om jeg saa maa sige, var Konseilspræsidentens Distriktslæge, to Aar efter, at han havde faaet sin Afsked paa Grund af Alder og Svagelighed, fik et Embede paa ny, idet han blev udnævnt til Fysikus i Ringkøbing. Det er noget, man aldrig før har kendt Eksempler paa, at en afskediget Embedsmand i en høj Alder paa ny bliver antaget som Embedsmand.

Jeg sagde, at der ikke var noget at sige til, at vedkommende blev udnævnt til Professor, fordi jeg mener, at man i det hele ikke kan opholde sig ved den Slags Udnævnelser. Der er ogsaa en anden Læge, som er bleven Professor, nemlig Dr. med. Heckscher, og Lægestanden har spurgt, hvorfor dette skete, da det ikke vides, at han har indlagt sig særlige videnskabelige eller offentlige Fortjenester. Man fik da oplyst, at han var Landbrugsministerens Læge. Saadan kunde der fremdrages en hel Række Eksempler paa, at de Mænd, der have været, om jeg saa maa sige, Ministeriets Læger, have faaet deres gode Belønning derfor.

Det er noget, jeg mener virker i høj Grad demoraliserende paa Lægestanden. Jeg tror, at Justitsministeren paa adskillige Omraader vil demoralisere Lægestanden i ikke ringe Grad.

**Formanden:** Det var ikke noget heldigt Udtryk.

**Rørdam:** Jeg skal tillade mig at sige, at naar det gaar saaledes ved Besættelsen af Lægeembeder, at videnskabelige Kvalifikationer og langvarig Tjeneste som Embedslæge ikke hjælper ved Ansættelse i Embeder, idet de Mænd, som staa Ministrene nær paa den ene eller anden Maade, foretrækkes, virker dette demoraliserende. Et saadant Forhold som det paa pegede vil i Længden virke i høj Grad demoraliserende paa Lægestanden, ligesom noget tilsvarende vilde virke demoraliserende paa en hvilken som helst Gren af Embedsstanden. Besættelsen af Embeder her i Landet bør sikkert ske efter Retfærdighed, og man kan ikke sige, at der i disse Tilfælde, hvor man kan godtgøre, at forskellige Ansøgere, der søgte Embederne, vare langt mere kvalificerede end de, der fik dem, er handlet efter Retfærdighed.

Det synes i det hele, at Vejen til at faa et Embede er at staa Ministeriet nær.